

BULLETIN

VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

VRAGENUURTJE VAN OKTOBER 2014

2014/019	Info gevraagd over kandidaturen Het Heiveld? EAHSA & Zonnebloem – Dr. Guislain Award	10/2014
2014/020	Artikel 60- tewerkstelling voor Unie-burgers	10/2014
2014/021	Seksualiteit en intimiteit bij senioren in de WZC's	10/2014

**2014/019 Informatie gevraagd over de
kandidaturen Het Heiveld,
EAHSA en Zonnebloem – Dr.
Guislain Award**

Mevrouw Els Roegiers, OCMW-raadslid

Voorzitter
Collegae

Op 25 en 26 september vond een congres plaats in Amsterdam van the European Association of the Homes and Services for the Ageing (EAHSA). Het woonzorgcentrum Het Heiveld heeft zich met het project 'Vergeten kracht?' hiervoor kandidaat gesteld. Maar niet alleen Het Heiveld maakte recent aanspraak op een award met een dementieproject. Want het woonzorgcentrum De Zonnebloem nam deel aan de Dr Guislain Award. Vorige week, op 9 oktober, zou de winnaar worden bekendgemaakt.

Onze fractie wil graag weten of onze rusthuizen in de prijzen zijn gevallen:

- Hoe werd het project van Het Heiveld geëvalueerd door EAHSA? Viel het woonzorgcentrum in de prijzen? Zo ja, wat zal er gebeuren met het prijzengeld? Zo niet, wat was de feedback?
- Hoe werd het project van De Zonnebloem geëvalueerd door de jury van de Dr Guislain Award? Viel het woonzorgcentrum in de prijzen? Zo ja, wat zal er gebeuren met het prijzengeld? Zo niet, wat was de feedback?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Beste raadslid Roegiers
Beste Els

Eerst wil ik toch even stellen dat we een onderscheid moeten maken tussen het indienen van een project om middelen te verwerven, die het ingediende project geheel of gedeeltelijk kunnen bekostigen.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

En anderzijds het indienen van een gerealiseerd project om via een award erkenning en positieve uitstraling voor de instelling, het bestuur en de sector te bekomen.

Bij het project 'vergeten kracht' werd bij de oproep duidelijk gesteld hoe de financiële tussenkomst besteed kan worden en moest de indiener dit ook aantonen.

In de tweede aanvraag namelijk de dr. Guislain Award, betreft de prijs meestal een kunstwerk dat eerder uitzonderlijk aangevuld wordt met een geldsom.

Belangrijker dan deze geldelijke tussenkomsten is toch wel het effect dat het indienen van een innoverend project of het verkrijgen van een erkenning heeft op onze teams. Dit geeft onze personeelsleden positieve energie, erkenning en stimuleert hun motivatie. In de toekomst willen we hier ook verder op inzetten.

Daarnaast creëert het indienen van een project of het behalen van een award een enorm teamgevoel en een groeiend begrip tussen de diverse functies binnen een voorziening of tussen de diverse pijlers binnen het departement ouderenzorg.

Wat de prijzen betreft:

Jammer genoeg hebben we de **Award "de beste voorziening van Europa"** niet gewonnen. Deze award bestond enkel uit een beeldje waaraan geen prijzengeld gekoppeld was.

Wel ben ik fier te melden dat het project van OCMW Gent, uit de veelheid van inzendingen, bij de 4 genomineerden behoorde. Dus net als in de filmwereld bij de uitreiking van de Oscars: een grote eer, maar helaas net niet.

Wat de **Dr. Guislain Award** betreft kan ik je meedelen dat na de nominatie van het project door de Universiteit Gent het woonzorgcentrum Zonnebloem geselecteerd werd voor de 2de fase namelijk een volledige beschrijving van het project. Deze beschrijving werd eveneens ter kennis gegeven aan het Bijzonder Comité Ouderenzorg. Op 23 juli kreeg Zonnebloem het bericht dat het niet geselecteerd werd als winnaar met evaluatie "very valuable". De Guislain Award werd op 9 oktober 2014 bekend gemaakt. Net zoals bij het project 'Vergeten kracht': een hele eer, maar net niet!

Woordelijk verslag van het debat

De voorzitter:

Goeienavond collega's.

Als iedereen geïnstalleerd is, kunnen we beginnen met het vragenhalfuurtje. En ik heb een eerste initiatiefrecht of vraag ingediend door collega Els Roegiers, die ik ook onmiddellijk het woord wil geven. Alstublieft Els ...

Raadslid Roegiers:

Goeienavond voorzitter, collegae

Op 25 en 26 september vond een congres plaats in Amsterdam van the European Association of the Homes and Services for the Ageing (EAHSA). Het woonzorgcentrum Het Heiveld heeft zich met het project "Vergeten kracht" hiervoor kandidaat gesteld. Maar niet alleen Het Heiveld maakte recent aanspraak op een award met een dementieproject. Ook het woonzorgcentrum De Zonnebloem nam deel aan de Dr Guislain Award. Vorige week, op 9 oktober, zou de winnaar worden bekendgemaakt. Onze fractie wil graag weten of de woon- en zorgcentra in de prijzen zijn gevallen?

Hoe werd het project van Het Heiveld geëvalueerd? Viel het woonzorgcentrum in de prijzen? Wat zal er gebeuren met het prijzengeld en wat was de feedback? En hoe werd het project van De Zonnebloem geëvalueerd door de jury van de Dr Guislain Award? Viel het woonzorgcentrum in de prijzen? Wat zal er gebeuren met het prijzengeld en wat was de feedback?

De voorzitter:

Dank u wel collega Roegiers.

Beste Els, ik wil misschien eerst toch even een onderscheid maken tussen twee zaken en ingediende projecten. Wij hebben enerzijds een aantal projecten die we indienen met de bedoeling om middelen te verwerven en die middelen dienen dan effectief om een bepaald project uit te werken. Daarnaast heb je anderzijds gerealiseerde initiatieven, zoals de beide die u daarnet ook aanhaalde, eigenlijk om een award of een prijs, een erkenning te krijgen. En die award is dan meestal om een positieve uitstraling voor de instelling te bekomen, voor het bestuur en voor de sector in het algemeen. 't Is dikwijls ook een fierheid van mensen om inderdaad iets te kunnen naar voren brengen en om te zeggen van kijk, we doen dat goed en we willen dat aan de wereld mededelen en tonen.

Bij het project 'vergeten kracht' werd bij de oproep duidelijk gesteld hoe de financiële tussenkomst besteed kan worden en moest de indiener dit ook aantonen. Dus met andere woorden, er is daar inderdaad geen winst op maar wel een budget om iets te doen.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

In de tweede aanvraag namelijk de dr. Guislain Award, betreft de prijs meestal een kunstwerk dat eerder uitzonderlijk aangevuld wordt met een geldsom.

Belangrijker dan deze geldelijke tussenkomsten is toch wel het effect op het indienen, ermee bezig zijn, nadenken over wat dat men bezig is, werken naar een resultaat, innoverend proberen werken en natuurlijk, als het enigszins kan, een prijs binnenhalen of een nominatie hebben. Maar vooral de invloed op het personeel, de positieve energie en de erkenning, die stimuleert de mensen toch wel en we willen daar verder ook in de toekomst mensen stimuleren om zoiets te doen. 't Is ook zo dat bij het indienen van de projecten men dat ook niet lukraak doet, dat men dat altijd probeert te doen binnen een aantal pijlers van ouderenzorg en het beleid. Men wil dat niet lukraak doen want dat is eigenlijk ook, laat ons zeggen ... schieten in het wilde weg en dat heeft ook niet veel zin. Ge moet altijd wel een link hebben met de pijlers van het ouderenbeleid. Nu moet ik u wel zeggen maar jammer genoeg dat we de prijs Award "de beste voorziening van Europa" niet hebben gewonnen. Deze award bestond enkel uit een beeldje waaraan geen prijzengeld gekoppeld was maar we kunnen toch met fierheid zeggen dat het project van OCMW Gent, uit de veelheid van inzendingen, bij de 4 genomineerden behoorde. Dus net als in de filmwereld, een nominatie voor de Oscars, een grote eer maar helaas net niet.

*Wat de **Dr. Guislain Award** betreft kan ik je meedelen dat, na de nominatie van het project door de Universiteit Gent, het woonzorgcentrum Zonnebloem geselecteerd werd voor de 2de fase. Dus op zichzelf ook heel goed. De beschrijving van het project werd eigenlijk goed bevonden. De beschrijving werd eveneens ter kennis gegeven aan het Bijzonder Comité Ouderenzorg, dat weet u, en op 23 juli kreeg Zonnebloem het bericht dat het niet geselecteerd werd als winnaar van evaluatie maar wel in feite geselecteerd werd als winnaar met evaluatie "very valuable". Dat is eigenlijk toch wel goed. Op 9 oktober werd inderdaad bekend gemaakt, opnieuw ook zo, net als bij het project 'Vergeten kracht' zeer goed gedaan maar ge hebt de prijs niet gewonnen. Dus op zichzelf mogen we wel heel blij zijn met het resultaat "positief beoordeeld" maar niet, laat ons zeggen, de eindlaureaat.*

Raadslid Roegiers:

Dank u wel, voorzitter. Onze fractie wil de appreciatie uitdrukken voor de vele inspanningen.

De voorzitter:

Dank u wel, collega. We zullen dat zeker en vast overmaken. Ik denk dat dat alleen maar stimulerend kan zijn voor de mensen die daar zelf veel tijd in steken.

2014/020 Artikel 60-tewerkstelling voor Unie-burgers

Mevrouw Liliane De Cock, OCMW-raadslid

Voorzitter,

Met een unieke combinatie van taalverwerving op de werkvloer en optimalisering van de arbeidscompetenties wil het project NTuurlijk nieuwe EU-burgers, voornamelijk Roma, in het kader van een artikel 60-tewerkstelling sterker maken om zo hun kansen tot doorstroming naar de arbeidsmarkt te vergroten.

Tot nu toe dreigden de EU-burgers die kandidaat waren voor dit programma, en bij uitbreiding voor een artikel 60 tewerkstelling, de eerste vijf jaren van hun verblijf hun verblijfsrecht te verliezen, wegens het zogenaamde bijzonder karakter van deze vorm van tewerkstelling. Dit vormde natuurlijk een ernstige hindernis.

Onlangs liet de Dienst Vreemdelingenzaken weten zijn beleid terzake te wijzigen: Unieburgers die werken als artikel 60 kunnen nu wel degelijk hun verblijfsrecht bekomen en behouden, omdat het wel degelijk om reële arbeid gaat.

- Wat zijn de gevolgen van dit gewijzigd standpunt van DVZ in de praktijk?
- Hoe zal dit gecommuniceerd worden naar betrokkenen?

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Beste raadslid De Cock,
Beste Liliane,

EU-burgers worden door de Dienst Vreemdelingenzaken op regelmatige tijdstippen beoordeeld of ze voldoen aan de verblijfsrechtelijke voorwaarden van EU burgers en dit gedurende een periode van 5 jaar van hun verblijf.

In het verleden werd tewerkstelling via artikel 60 door de Dienst Vreemdelingenzaken niet beschouwd als een volwaardige tewerkstelling. Recent wijzigde de Dienst Vreemdelingenzaken zijn standpunt. Dat betekent dat een artikel 60 tewerkstelling niet meer aanzien wordt als een onredelijke belasting voor de sociale zekerheid.

Cruciaal in de beoordeling van de verblijfsrechtelijke voorwaarden, blijft de inspanning die de EU burger doet om aan deze voorwaarden te voldoen. Een verblijf trachten te bekomen enkel via artikel 60 tewerkstelling maakt weinig kans op slagen. Een tewerkstelling via artikel 60, volgend op een redelijke termijn van tewerkstelling in het normaal economisch circuit, maakt meer kans.

De maatschappelijke werkers zullen in samenspraak met de arbeidsbegeleider, verbonden aan themawerking vreemdelingen, overleggen. Tijdens dit overleg zal op basis van de individuele situatie van de EU burger beoordeeld worden of een voortraject naar artikel 60 en/of een tewerkstelling artikel 60 de meest passende vorm is. Tijdens en na dit overleg zal er met de cliënt gecommuniceerd worden.

Woordelijk verslag van het debat

De voorzitter:

Dan hebben we een tweede interpellatie, van collega Liliane De Cock, in verband met artikel 60-tewerkstelling voor Unieburgers. Collega De Cock, Liliane ... alstublieft.

Raadslid De Cock:

Dank u voorzitter. Collega's, Het project NTuurlijk wil een unieke combinatie van taalverwerving op de werkvloer en optimalisering van arbeidscompetenties, nieuwe EU-burgers, voornamelijk Roma, in het kader van een artikel 60-tewerkstelling sterker maken om zo hun kansen tot doorstroming tot de reguliere arbeidsmarkt te vergroten. Tot nu toe dreigden de EU-burgers die kandidaat waren voor dit programma, en bij uitbreiding voor een artikel 60 tewerkstelling, de eerste vijf jaren van hun verblijf hun verblijfsrecht te verliezen, wegens het zogenaamde bijzonder karakter van deze vorm van tewerkstelling. Dit vormde natuurlijk een ernstige hindernis. Onlangs liet de Dienst Vreemdelingenzaken weten zijn beleid terzake te wijzigen: Unieburgers die werken als artikel 60 kunnen nu wel degelijk hun verblijfsrecht bekomen en behouden, omdat het wel degelijk om reële arbeid gaat. De vraag die we hierbij hebben is wat zijn de gevolgen van dit gewijzigd standpunt van de dienst vreemdelingenzaken in de praktijk? En hoe zal dit gecommuniceerd worden naar betrokkenen?

De voorzitter:

Dank u wel collega, om omwille van uw vraag ook dat punt onder de aandacht te brengen. Nu, het is zo dat inderdaad EU-burgers worden door de Dienst Vreemdelingenzaken op regelmatige tijdstippen beoordeeld of ze voldoen aan de verblijfsrechtelijke voorwaarden van EU burgers en dit gedurende een periode van 5 jaar van hun verblijf. In het verleden werd tewerkstelling via artikel 60 door de Dienst Vreemdelingenzaken niet beschouwd als een volwaardige tewerkstelling en zoals u zelf terecht hebt gezegd, recent wijzigde de Dienst Vreemdelingenzaken zijn standpunt. Dat betekent dat een artikel 60 tewerkstelling niet meer aanzien wordt als een onredelijke belasting voor de sociale zekerheid. Dat is, denk ik toch wel, een belangrijke wending. En ook een richtlijn waar ons OCMW rekening mee zal houden.

Cruciaal in de beoordeling van de verblijfsrechtelijke voorwaarden, blijft de inspanning die de EU burger doet om aan deze voorwaarden te voldoen. Een verblijf mag niet enkel afhangen van een tewerkstelling artikel 60 maar vooral ook moet er gekeken worden wat de slaagkansen zijn om inderdaad dan een doorstroom te hebben naar een duurzame tewerkstelling op een regelmatige termijn, een redelijke termijn. Dus met andere woorden, de maatschappelijke werkers zullen vanaf nu, in samenspraak met de arbeidsbegeleider, verbonden aan themawerking vreemdelingen, overleggen. Tijdens dit overleg zal op basis van de individuele situatie van de EU burger beoordeeld worden of een voortraject naar artikel 60 en/of een tewerkstelling artikel 60 de meest passende vorm is. Tijdens en na dit overleg zal er telkenmale met de cliënt gecommuniceerd worden. Dus het is inderdaad een belangrijke wijziging die ook wel een invloed zal hebben op onze werking.

Raadslid De Cock:

Dank u voorzitter.

2014/021 Seksualiteit en intimiteit bij senioren in de WZC's.

Mevrouw Emilie Peeters, OCMW-raadslid

Geachte Voorzitter,

Recent konden we in de pers de onderzoeksresultaten lezen van Doctorandus Lieslot Mahieu, verbonden aan het Centrum voor Biomedische Ethiek en Recht van de KU Leuven, omtrent seksualiteit en intimiteit bij senioren. Haar onderzoek geeft een interessante inkijk in zowel de noden van senioren op dit vlak alsook de kennis van verzorgend personeel en hoe zij hiermee omgaan.

Ondanks het feit dat seksualiteit een intrinsiek deel is van het menselijk bestaan, blijken de seksuele noden van senioren in woonzorgcentra een duidelijke taboe, waar liever niet over gesproken wordt. Verzorgers zijn onvoldoende geïnformeerd en lijken er van overtuigd dat senioren niet in staat zijn om een volwaardig seksueel leven te leiden. Dit lijkt bovendien sterk beïnvloed door de ethiek die door de instelling waar ze werken in het vaandel wordt gedragen.

In de aanbevelingen van het onderzoek wordt gewezen op het positieve effect van opleidingen voor personeel in woonzorgcentra omtrent seksualiteit bij senioren en de attitude daar tegenover. Deze opleiding moet bestaan uit feitelijke informatieverschaffing maar ook concrete praktijkvoorbeelden.

Ook wordt sterk gehamerd op de nood aan een ethisch beleid met betrekking tot seksualiteit bij senioren binnen de organisatie. Het is belangrijk dat op management niveau het belang van kennis en tolerantie ten opzichte van deze thema's wordt erkend. Het personeel voelt zich immers vaak beschaamd, machteloos, boos of zelfs gedegouteerd tegenover seksueel gedrag van de bewoners. Deze gevoelens moeten gehoord worden om deze negatieve spiraal van ontkenning en frustratie te kunnen doorbreken.

Het verbeteren van de privacy van bewoners wordt ook naar voor geschoven als een essentieel element.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

Een tekort aan privacy is een van de belangrijkste redenen waarom geen seksueel gedrag wordt vertoond in de woonzorgcentra en kan leiden tot passief publiek seksueel gedrag.

Als OCMW dat met een open geest naar haar dienstverlening kijkt en steeds probeert om vernieuwing en innovatie hoog op de agenda te zetten is het van essentieel belang dat we deze taboes proberen te doorbreken en bespreekbaar te maken. Vandaar volgende vragen:

- Wordt binnen de woonzorgcentra van het OCMW van Gent de seksuele noden van de bewoners erkend en is er sprake van een beleid hieromtrent?
- Wordt het personeel opgeleid over hoe ze hiermee het best kunnen omgaan? Hoe worden deze opleidingen gegeven?
- Bestaat er een beleid rond de bescherming van privacy van de bewoners?
- Op 18 september 2014 werd door de KU Leuven en Zorgnet Vlaanderen een studiedag georganiseerd over "Intimiteit en seksualiteit in de zorg voor ouderen" op de campus Gasthuisberg van de KU Leuven. Was er iemand van het OCMW van Gent aanwezig om de aanbevelingen hieromtrent verder mee te nemen in het beleid?

Hartelijk dank.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geachte raadslid Peeters
Beste Emilie

Het thema 'Seksualiteitsbeleving en intimiteit bij ouderen' is een onderwerp waar in elk van onze 4 woonzorgcentra bewust rond gewerkt wordt. De seksuele noden en behoeften van bewoners, ook van personen met dementie, worden wel degelijk opgenomen.

We hanteren de afspraak dat deze individuele seksuele nood gesignaleerd wordt aan de hoofdverpleegkundige. De hoofdverpleegkundige agendeert dit op de bewonersbespreking. Indien wenselijk zal de psychologe bij deze bewoner langsgaan en naar mogelijke oplossingen zoeken.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

De vragen worden individueel behandeld, zoals bijvoorbeeld de vraag naar een gezelschapsdame.

Het beleid rond seksualiteit en intimiteit bij senioren bestaat erin onze zorgmedewerkers interne vormingen aan te bieden door onze eigen psychologen. De psychologen hebben vanuit hun opleiding kennis van de beste manier om met dit delicate onderwerp om te gaan. Bovendien volgen zij om beurt bijscholingen over dit thema. De psychologen hebben daarnaast op regelmatige basis werkoverleg met elkaar, waarbij dit thema één van de terugkerende onderwerpen vormt.

Daarnaast werken we samen met het expertisecentrum voor dementie Paradox, dat in onze woonzorgcentra onder meer vormingen geeft over "Seksualiteit en intimiteit bij personen met dementie".

In de woonzorgcentra van OCMW Gent is er vanzelfsprekend aandacht voor de privacy van de bewoners. Het personeel heeft oog voor de nood aan privacy en respect voor de individuele seksuele behoefte van de bewoner. Zo zal het personeel steeds aankloppen voor het binnenkomen in de woongelegenheden, de deur sluiten bij intiem bezoek en natuurlijk de nodige discretie aan de dag leggen.

OCMW Gent was ook aanwezig tijdens deze studiedag van Zorgnet Vlaanderen en de KU Leuven. De psychologen en zorgcoördinatoren stemden vooraf onderling af om één collega af te vaardigen. Dit personeelslid zorgt ook voor de informatie-uitwisseling met haar collega's psychologen, zodat de aanbevelingen van die studiedag meegenomen worden in hun aanpak van dit thema.

Woordelijk verslag van het debat

De voorzitter:

De laatste vraag van collega Emilie Peeters over seksualiteit en intimiteit bij senioren in de woonzorgcentra. Collega ... alstublieft.

Raadslid Peeters:

Geachte voorzitter, collega's

Recent konden we in de pers de onderzoeksresultaten lezen van Doctorandus Lieslot Mahieu, verbonden aan het Centrum voor Biomedische Ethiek en Recht van de KU Leuven, omtrent seksualiteit en intimiteit bij senioren. Haar onderzoek geeft een interessante inkijk in zowel de noden van senioren op dit vlak alsook de kennis van verzorgend personeel en hoe zij hiermee omgaan.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

Ondanks het feit dat seksualiteit een intrinsiek deel is van het menselijk bestaan, blijken de seksuele noden van senioren in woonzorgcentra een duidelijke taboe, waar liever niet over gesproken wordt. Verzorgers zijn onvoldoende geïnformeerd en lijken er van overtuigd dat senioren niet in staat zijn om een volwaardig seksueel leven te leiden. Dit lijkt bovendien sterk beïnvloed door de ethiek die door de instelling waar ze werken in het vaandel wordt gedragen.

In de aanbevelingen van het onderzoek wordt gewezen op het positieve effect van opleidingen voor personeel in woonzorgcentra omtrent seksualiteit bij senioren en de attitude daar tegenover. Deze opleiding moet bestaan uit feitelijke informatieverschaffing maar ook concrete praktijkvoorbeelden.

Ook wordt sterk gehamerd op de nood aan een ethisch beleid met betrekking tot seksualiteit bij senioren binnen de organisatie. Het is belangrijk dat op management niveau het belang van kennis en tolerantie ten opzichte van deze thema's wordt erkend. Het personeel voelt zich immers vaak beschaamd, machteloos, boos of zelfs gedegouteerd tegenover seksueel gedrag van de bewoners. Deze gevoelens moeten gehoord worden om deze negatieve spiraal van ontkenning en frustratie te kunnen doorbreken.

Het verbeteren van de privacy van bewoners wordt ook naar voor geschoven als een essentieel element.

Een tekort aan privacy is een van de belangrijkste redenen waarom geen seksueel gedrag wordt vertoond in de woonzorgcentra en kan leiden tot passief publiek seksueel gedrag.

Als OCMW van Gent dat met een open geest naar haar dienstverlening kijkt en steeds probeert om vernieuwing en innovatie hoog op de agenda te zetten is het van essentieel belang dat we deze taboes proberen te doorbreken en bespreekbaar te maken binnen onze organisatie. Vandaar volgende vragen ...

Wordt binnen de woonzorgcentra van het OCMW van Gent de seksuele noden van de bewoners erkend en is er sprake van een beleid hieromtrent?

Wordt het personeel opgeleid over hoe ze hiermee het best kunnen omgaan en hoe worden deze opleidingen georganiseerd? Bestaat er een beleid rond de bescherming van privacy van de bewoners?

En tenslotte ... Op 18 september jongstleden werd door de KU Leuven en Zorgnet Vlaanderen een studiedag georganiseerd over "Intimiteit en seksualiteit in de zorg voor ouderen" op de campus Gasthuisberg van de KU Leuven. Ik vroeg mij af of er iemand van het OCMW van Gent aanwezig was die de aanbevelingen kan meenemen in het beleid zodat we daarop kunnen verder werken?

Hartelijk dank.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

De voorzitter:

Goed. Dank u wel collega Peeters.

Beste Emilie,

Het thema 'Seksualiteitsbeleving en intimiteit bij ouderen' is een onderwerp waar in elk van onze 4 woonzorgcentra bewust werk wordt rond gemaakt en over gesproken. De seksuele noden en behoeften van bewoners, ook van personen met dementie, dat is toch ook iets wat daar dikwijls ook voorkomt, worden wel degelijk opgenomen.

We hanteren de afspraak dat deze individuele seksuele noden, door gelijk wie, als men signalen krijgt van de persoon zelf of ook gedragingen ziet, gesignaleerd wordt aan de hoofdverpleegkundige. De hoofdverpleegkundige agendeert dit op de bewonersbespreking en indien wenselijk zal de psychologe bij deze bewoner langsgaan en laat ons zeggen, als het bespreekbaar is met de persoon zelf ook in gesprek daarmee gaan van hoe kunnen we naar mogelijke oplossingen zoeken om aan die behoefte te voldoen.

De vragen worden individueel behandeld, zoals bijvoorbeeld de vraag naar een gezelschapsdame.

Het beleid rond seksualiteit en intimiteit bij senioren bestaat erin onze zorgmedewerkers interne vormingen te geven en aan te bieden door onze eigen psychologen. De psychologen hebben vanuit hun opleiding kennis van de beste manier om met dit, nog altijd delicate onderwerp alhoewel dat het in principe niet delicaat zou moeten zijn, om te gaan. Bovendien volgen zij om beurt bijscholingen over dit thema. De psychologen hebben daarnaast op regelmatige basis werkoverleg, intervisie met elkaar, om een aantal dingen ook met elkaar bespreekbaar te stellen en te kijken welke ervaring men heeft en hoe dat men inderdaad dan daar kan mee omgaan. Daarnaast werken we samen met het expertisecentrum voor dementie Paradox, dat in onze woonzorgcentra onder meer vormingen geeft over "Seksualiteit en intimiteit bij personen met dementie".

In de woonzorgcentra van OCMW Gent is er vanzelfsprekend aandacht voor de privacy van de bewoners. Het feit dat er alleen maar 1-persoonskamers hebben, speelt daar in mee en ook het feit dat inderdaad voor koppels er toch ook wel koppelkamers zijn of 2 aaneensluitende kamers zijn, speelt daar eigenlijk ook wel mee. Dus de infrastructuur die daar aangepast is, is belangrijk. En daarnaast zijn er een aantal regels die niet alleen geldig zijn in kader van seksualiteit maar ook bij iedereen als de deur dicht is dat men dikwijls ook ne keer klopt of dat de mensen ook moeten kunnen zeggen van kijk goed, ik wil nu effekens niet gestoord worden. Dus het is toch echt wel een mentaliteit dat aanwezig is. Daarnaast is het ook zo dat er aan het personeel ook gevraagd wordt om daar discreet rond te zijn. Dat betekent dus niet dat als er een oudere een zekere behoefte heeft, dat men dat dan inderdaad overal gaat gaan rondbazuinen. Dat er op een discrete manier mee wordt omgegaan en zoals u ook zegt, ja, in onze samenleving is dat nog altijd een beetje een raar onderwerp.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

Men denkt dat oudere mensen asexueel worden. Pas op ... ook jonge kinderen denken dat van hun ouders hé! 't Is waar hé.

Nu, om in te gaan op de studiedag van Zorgnet Vlaanderen en de KU Leuven. De psychologen en zorgcoördinatoren stemden onderling af om één van de collega kon afgevaardigd worden. En dat is inderdaad ook gebeurd. Er is iemand naar die studiedag geweest en er zal dan ook, laat ons zeggen, een informatie-uitwisseling gebeuren. We proberen dat ook altijd te doen om daar niet een heleboel mensen naartoe te sturen maar wel dan iemand die aanwezig is en die dan ook verslag uitbrengt en die dan die kennis probeert te delen met de andere collega's en andere instellingen. Dus ik denk collega, dat wij hier in het OCMW van Gent toch echt wel inderdaad een open cultuur hebben maar het is zeer goed dat u daar nog eens de aandacht op vestigt omdat we ervan overtuigd zijn dat het ondanks dat we 2014 zijn, dat nog niet altijd het geval is en overal het geval is. Bedankt.

Raadslid Peeters:

Ik wil jullie heel erg bedanken en ben zeer blij te horen dat het inderdaad is, zoals ik gehoopt had en ik denk dat het mijn rol was, als jongste OCMW-raadslid, om het op te nemen voor de taboes bij de senioren.

De voorzitter:

Ja ... ge moogt dat zeker doen.